

Rozhodnutí Arbitráže PKFL č. 2024/2025-2 ze dne 12. května 2025

Arbitráž PKFL se věnovala případu neodehraného zápasu LitrpůlFC vs. Borussia Dortmund ze dne 16. března 2025, a to na základě podnětu vlastního a současně podnětu obou týmů. Arbitráž PKFL byla o případu v hrubých rysech informována v pondělí 7. dubna ze strany Rady PKFL předtím, než bylo ve středu zveřejněno disciplinární rozhodnutí o nařízení sehrání nového zápasu a stanovení náhradního termínu na 1. června 2025 od 11:00 hodin. Následně vyjádřil tým Borussia Dortmund nesouhlas s tímto rozhodnutím, které s ním nebylo nijak konzultováno a které tým poškozují s ohledem na to, že důvodem nesehrání zápasu byla žádost soupeře o odložení utkání. Poté Arbitráž PKFL obdržela rozsáhlou komunikaci mezi oběma týmy a vedením PKFL, která probíhala mezi 7. dubnem a 9. dubnem, v níž oba týmy předložily svůj pohled na vzniklou situaci a zásadně se neshodly v otázce, kdo je viníkem toho, že utkání nebylo odehráno a ani téměř měsíc poté nebyl stanoven náhradní termín. Arbitráž PKFL následně vyzvala oba týmy k zaslání veškeré dokumentace ze vzájemné komunikace, což oba týmy učinily, a na základě zaslaných podkladů zahájila dne 23. dubna řádné disciplinární řízení.

Předně je potřeba říci, že převážná část argumentace a zasláné dokumentace se týká období od 16. března dále, kdy se oba týmy snažily najít nový termín pro neodehrané utkání, a to postupem času pod stále větším tlakem Administrátora PKFL. Tato část komunikace má ale z pohledu řešení případu sekundární význam. Klíčovou otázkou totiž je, za jakých okolností došlo k dohodě o přeložení zápasu, a zda překlad proběhl v souladu s platnými řády soutěže. Pokud by se prokázalo, že došlo k jejich porušení, pak je nutné udělit disciplinární tresty tomu odpovídající, a jakákoliv další komunikace již není důležitá a nemůže při rozhodnutí Arbitráže PKFL být jakkoliv brána v potaz. Naopak v případě, kdy by se potvrdilo, že překlad byl proveden v souladu s řády, je potřeba dále v rámci analýzy případu prokázat, jak probíhala komunikace dále a kdo nese jaký podíl viny. Pro řešení případu je tedy nutno nejprve zodpovědět otázku, zda překlad zápasu proběhl v souladu s řády.

Ze zaslaných podkladů vyplývá, že otázka překladu se začala řešit v sobotu 15. března v podvečer, zhruba sedmáct hodin před výkopem zápasu dle oficiálního rozpisu. Soutěžní řád v bodě 13 uvádí, že „v době kratší než 72 hodin je možné zápas přeložit na základě dohody obou klubů a se souhlasem Administrátora PKFL. V takovém případě probíhá komunikace mezi kluby emailem, komunikace musí být v kopii zaslána také Administrátorovi PKFL. Pokud se kluby na překladu dohodnou a Administrátor PKFL jej schválí, informuje oba kluby a rozhodčího e-mailem a aktualizuje informaci o výkopu přeloženého zápasu v rozpisu soutěže.“ Podrobnější pravidla stanoví metodika pro překládání zápasů, dostupná na adrese <https://pkfl.cz/pravidla/prelozeni-zapasu-postup-a-pravidla/>. Pro překlady v době kratší než 24h lze postup shrnout do čtyř procesních kroků: (1) informování Administrátora PKFL a jeho souhlas s překladem zápasu, (2) návrh nového termínu ze strany původce překladu, (3) odsouhlasení nového termínu ze strany soupeře, (4) informaci o novém termínu zaslanou Administrátorovi PKFL, který upraví termínu výkopu v rozpisu soutěže.

Zásadní otázkou je, v jakém časovém rámci musí tyto čtyři kroky proběhnout, aby přeložení zápasu mohlo být považováno za provedené v souladu s platnými řády. Jedno z klíčových obecných pravidel pro termínové změny dle bodu 13 SŘ říká, že „s výjimkou nenadálých problémů s hřištěm (počasí, havárie, zavřené hřiště apod.) je naprosto nepřípustné, aby byl zápas odložen na neurčito, vždy je nutno zápas přeložit na konkrétní nový termín“. Termín pro povolený překlad zápasu je tedy tímto ustanovením určen na okamžik oficiálního času výkopu dle rozpisu soutěže. Vztaheno k řešenému zápasu, mohly tedy nastat dvě situace: buď nejpozději v neděli 16. března v 10:59:59 obdržel Administrátor PKFL informaci o náhradním termínu zápasu, a pak byl zápas regulérně a v souladu s řády přeložen, nebo v 11:00:00 informace o náhradním termínu zápasu nebyla Administrátorovi PKFL

předložena, a v takovém případě k žádnému překladu zápasu nemohlo v souladu s řády dojít a zápas měl být odehrán dle rozpisu soutěže v původním termínu.

První bod metodického postupu byl splněn: tým Litrpůl FC informoval Administrátora PKFL o záměru přeložit utkání emailem v sobotu 15. března ve 20:42. Administrátor PKFL následně v neděli 16. března v 9:32 odpověděl, že tuto informaci bere na vědomí. Nejedná se sice o výslovně udělený souhlas s přeložením zápasu, nicméně ze způsobu komunikace lze dovodit, že pokud Administrátor PKFL přesun zápasu explicitně nezakázal, pak jej implicitně odsouhlasil.

Druhý bod byl také splněn: tým Litrpůl FC požádal soupeře o odložení zápasu sms zprávou v sobotu 15. března v 18:07 a současně navrhl náhradní termín na neděli 4. května, a to buď ve stejný čas jako původní zápas (od 11h), nebo v odpoledním termínu dle volných kapacit hřiště Koráb.

Třetí bod splněn nebyl, protože Borussia Dortmund navržený termín neodsouhlasila, naopak upozornila na možnou termínovou kolizi se zápasem Superligy AMF. Zástupce klubu v sms zprávě výslovně uvedl, že sice návrh předal k diskuzi svým spoluhráčům, ale v daném okamžiku klub počítá s původním termínem, a ještě se ozve. Žádná jiná komunikace do nedělního výkopu neproběhla (respektive nebyla Arbitráží PKFL předložena), tedy ze strany Borussie navržený termín odsouhlasen nebyl. Tím pádem nemohl být splněn ani čtvrtý bod; Administrátor PKFL nebyl a nemohl být informován o náhradním termínu zápasu, pokud na něm nebyla mezi oběma týmy shoda. Jednoznačným závěrem analýzy tedy je, že překlad zápasu nebyl proveden v souladu se SŘ, a tedy nemůže být považován za platný.

Oba týmy v emailové komunikaci podpořily svou pozici řadou argumentů, dle očekávání zcela protichůdných; Arbitráž PKFL proto považuje za vhodné tyto argumenty okomentovat.

Prvním argumentem LIT je, že zrušení zápasu nikdy nebylo na pořadu dne. Naopak podle BDŠ první kontakt ze strany soupeře byl právě o tom, že z důvodu marodky a malého počtu hráčů budou muset utkání zrušit. Večerní sobotní sms zpráva LIT svému soupeři zní doslova takto: „Úplně upřímně, mám několik zraněných hráčů a vypadá to, že to zítra s velkou pravděpodobností nedáme ani dohromady... Chtěl jsem Vás moc poprosit jestli byste souhlasili s přeložením zápasu na 4. 5. 2025.“ Již v první zprávě je tedy avizováno, že utkání velmi pravděpodobně nebude odehráno a bude zrušeno, ledaže by BDŠ projevil vstřícnost a souhlasil s náhradním termínem.

Druhým argumentem LIT tedy následně je, že BDŠ souhlasila s přesunem. To je sice pravda, ale je potřeba rozlišit „souhlas s přesunem“ a „souhlas s novým termínem“. To jsou totiž dvě zcela odlišné věci. Souhlas s přesunem znamená vyjádření vůle hledat nový termín zápasu, což ovšem nijak nepředznamenává, že se nový termín skutečně podaří najít. Tato linie argumentace by fakticky znamenala, že by BDŠ měla být penalizována za to, že projevila dobrou vůli k řešení požadavku soupeře namísto jeho okamžitého odmítnutí, ačkoliv hned na začátku bylo z její strany avizováno, že navržený termín není příliš vyhovující. V praktické rovině je tedy nutno sobotní sms komunikaci mezi oběma týmy chápat tak, že BDŠ sice souhlasila s možností přesunu zápasu na poslední chvíli, nicméně v dalším průběhu komunikace mezi oběma týmy se nepodařilo najít shodu nad náhradním termínem, a tím pádem nebyl naplněn jeden ze základních předpokladů pro přeložení zápasu.

Třetím argumentem LIT je, že aktivně hledají řešení, zatímco BDŠ tyto návrhy pasivně neakceptuje. Je ovšem potřeba si uvědomit, že v případě překladu zápasu nejsou oba týmy v rovnocenném postavení. Jeden tým žádá o přeložení zápasu, druhý tým nemá naprosto žádnou povinnost vyhovět. Litrpůl FC má pravdu v tom, že kdyby BDŠ požadavek na přeložení zápasu rovnou odmítla, byl by celý případ vyřešen již na samém začátku. Jak ale bylo uvedeno v předchozím odstavci, souhlas s přesunem není ničím víc než předstupněm pro nalezení náhradního termínu. Není samozřejmě vyloučeno, aby aktivitu při hledání náhradního termínu vyvíjel soupeř, nicméně nelze to po něm nijak požadovat. „Pokud jsi jako kapitán

týmu souhlasil s přeložením zápasu, bylo tvou povinností aktivně hledat nový termín“ je tedy zcela nesprávný výklad Soutěžního řádu ze strany týmu Litrpůl FC. Aktivita vždy je a musí být primárně na straně původce překladu a soupeř nemá žádnou povinnost aktivně hledat nový termín.

Protože Soutěžní řád fakticky stanovuje povinnost nahlásit nový termín do okamžiku původního výkopu zápasu, je jasné, že čím kratší dobu před výkopem se zápas překládá, tím slabší pozice z toho pro žadatele o překlad vzniká. Snažit se domluvit v sobotu večer překlad pro zápas hraný v neděli dopoledne má z podstaty poměrně malou šanci, že dopadne úspěšně, protože domluvit nový termín vyžaduje aktivní zapojení poměrně velkého počtu lidí. I pokud by žadatel o překlad navrhl více různých náhradních termínů, které by všechny byly ze strany soupeře odmítnuty, aniž by byl učiněn jakýkoliv alternativní návrh, nebyla by tato linie argumentace validní. Jak již bylo uvedeno výše, dle metodiky pro přeložení zápasu jsou nutné kroky definovány takto: kontaktujte vedoucího z týmu protihráčů a navrhněte změnu termínu → soupeř musí schválit návrh změny termínu utkání, ale také může návrh odmítnout. Jednoznačně je tedy v metodice uvedeno, že soupeř náhradní termíny schvaluje či odmítá, nemá žádnou povinnost je přijmout ani je navrhopvat. Ze zasláných podkladů navíc nijak nevyplývá, že by LIT na základě rezervované reakce BDŠ navrhl jiný termín, naopak se ve své odpovědi snaží přesvědčit soupeře, že navržený termín je dobrý, protože v případě dopoledního termínu výkopu by kolize se superligovým zápasem neměla nastat. Email Administrátorovi PKFL tedy psal Litrpůl FC v době, kdy věděl, že jeho návrh na náhradní termín nebyl odsouhlasen, a tím se dostal do zjevného rozporu s ustanovením Soutěžního řádu. Utkání se tedy mělo odehrát v původním termínu, kdy ovšem Litrpůl FC avizoval, že se s největší pravděpodobností nebude schopen sejít. Je samozřejmě nejisté, jestli by se skutečně nesešel, kdyby věděl, že se sejít musí, nicméně v poslední emailové zprávě adresované Arbitráži PKFL ze 17. dubna Litrpůl FC jednoznačně uvádí, že „žádost o přeložení měla jediný důvod – zranění hráčů. V sobotu večer jsme měli potvrzeno pouze 6 zdravých hráčů. Následně se mi omluvili další tři (zranění). V tu chvíli už nebylo možné zápas odehrát, přesto jsme do poslední chvíle hledali řešení, protože nám šlo skutečně o hru – ne o kontumaci.“

Fakticky lze tedy celý případ shrnout takto: Litrpůl FC se snažil vyřešit svou početnou marodku tím, že požádal soupeře na poslední chvíli o přeložení zápasu. Navrhl jeden konkrétní náhradní termín zápasu, který však BDŠ neakceptovala, a tím pádem celá diskuze o přeložení zápasu skončila neúspěchem.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rozhoduje Arbitráž PKFL takto:

rozhodnutí Rady PKFL o stanovení náhradního termínu zápasu Litrpůl FC vs. Borussia Dortmund na 1. června 2025 od 11:00 na hřišti Koráb se ruší

a

neodehrané utkání Litrpůl FC vs. Borussia Dortmund ze dne 16. března 2025 je dle DŘ 1A a 4S kontumováno výsledkem 0:5 a současně je Litrpůl FC potrestán bodovým trestem ve výši jednoho bodu a finanční pokutou ve výši 400 Kč (zrušení zápasu méně než 24 hodin před výkopem).

Hlasování Arbitráže PKFL 3 hlasy pro, 0 hlasů proti, 0 nehlasoval.

Poznámka: Arbitráž PKFL doporučuje Administrátorovi PKFL, aby při potvrzení možnosti přeložení zápasu na poslední chvíli aktivně týmy upozornil na skutečnost, že nový termín je nutno sdělit nejpozději do okamžiku původního výkopu zápasu. Arbitráž PKFL si je vědoma toho, že tento formalistický výklad může vést k situaci, kdy (někteří) hráči a rozhodčí jedou na zápas, zatímco jednatelé klubů jednájí o jeho přeložení na náhradní termín, což jistě není žádoucí situace. V praktické rovině by tedy spíše měla být stanovena určitá minimální ochranná lhůta jedné hodiny až dvou hodin před výkopem, kdy již překlad nelze provést. Taková lhůta nicméně v platných řádech soutěže stanovena není, a proto s ní nelze počítat. Protože dlouhodobou snahou PKFL je, aby se co nejvíce zápasů rozhodovalo na hřišti, a nikoliv disciplinárními rozhodnutími, dovede si Arbitráž PKFL představit určitou flexibilitu opačným směrem, kdy by dohoda o náhradním termínu mohla být učiněna i pro čas výkopu zápasu dle oficiálního rozpisu. Budeme-li vycházet z předpokladu, že během pracovního týdne může být komunikace jednodušší než během víkendu, mohla by nejzazší lhůta pro domluvu nového termínu být pondělní půlnoc bezprostředně po daném ligovém kole. V každém případě nový termín musí být sdělen dříve, než Rada PKFL ukončí disciplinární řízení za dané kolo, což zpravidla probíhá ve středu následujícího týdne. Pokud do té doby nový termín sdělen není, pak by Rada PKFL měla utkání považovat za neodehrané a kontumovat v souladu s DŘ 1A dle v dané chvíli dostupných informací. Toto rozhodnutí pak samozřejmě podléhá přezkumu Arbitráží PKFL v rámci odvolacího řízení.

Rozhodnutí Arbitráže PKFL č. 2024/2025-1 ze dne 11. prosince 2024

Dne 28. listopadu 2024 obdržela Arbitráž PKFL odvolání týmu Modřanský svině proti kontumaci zápasu Modřanský svině vs. Inter Ganichi z důvodu nastoupení hráče v trestu.

Vážení členové arbitrážní komise,

tímto podáváme odvolání proti rozhodnutí Disciplinární komise, které nám bylo doručeno dne 28. 11. Máme za to, že v průběhu posuzování došlo k nesprávnému vyhodnocení některých aspektů případu, což vyústilo v neúměrný a nespravedlivý verdikt. Plně uznáváme chybu, které jsme se dopustili neoprávněným zařazením hráče Milana Šídla do zápasu. S trestem ve formě zastavení činnosti na jedno soutěžní utkání pro tohoto hráče souhlasíme, souhlasíme také s odečtem 1 bodu, ale zásadně nesouhlasíme s kontumací odehraného utkání.

1. Sporné využití videozáznamu

Pravidla PKFL kladou důraz na zápis o utkání jako základní zdroj informací o průběhu zápasu. Videozáznam, který nebyl uveden v zápise, ale byl dodatečně zaslán, oslabuje prioritu tohoto dokumentu. Pokud by se měl videozáznam stát klíčovým důkazem, měla by být jasně stanovena pravidla jeho využití, aby se zabránilo nejasnostem a subjektivním výkladům v podobných případech, vše dle našeho názoru musí být vždy prioritně uvedeno v zápise o utkání, který je stvrzený podpisy.

2. Řešení situace na místě rozhodčím

Soupeř má možnost požádat rozhodčího ke konfrontaci jakéhokoliv hráče na hřišti, před, během a bezprostředně po konci zápasu, přesto tato možnost soupeřem využita nebyla a hlavně není žádný záznam v zápise o utkání. Pravidla však stanovují, že každá pochybnost by měla být řešena přímo na místě a zapsána do zápisu. Dodatečné podněty, které nebyly bezprostředně projednány, nepovažujeme za regulérní základ pro rozhodování zápasů.

Dodatečné zaslání videozáznamu, může vést k účelovému využívání pravidel ve smyslu „dodatečné snahy o vítězství mimo hřiště“.

Žádost o přehodnocení rozhodnutí - Žádáme arbitrážní komisi o:

- Přehodnocení důkazní hodnoty videozáznamu, který nebyl uveden v zápise o utkání.
- Potvrzení prioritního postavení zápisu o utkání jako klíčového dokumentu pro rozhodování, který je vždy potvrzen týmy a rozhodčím.
- Přihlídnutí k okolnostem a skutečnosti, že rozhodčí měl možnost situaci řešit na místě, což však neučinil.

Jsme přesvědčeni, že došlo k pochybení ze strany všech tří zúčastněných stran. Zvážením těchto bodů pomůžete zajistit spravedlivé rozhodování a předcházet podobným situacím v budoucnu. Děkujeme za zvážení našeho podnětu a za Vaši práci ve prospěch soutěže.

Arbitráž PKFL odvolání projednala a při vyhodnocení správnosti a adekvátnosti uděleného trestu si postupně položila pět otázek: (1) zda je přípustné použití videozáznamu jako důkazního materiálu pro potvrzení tzv. hraní načerno, (2) zda bylo zahrnutí videozáznamu mezi důkazní materiál provedeno procesně správně, (3) jaké důkazy vedly k rozhodnutí Rady PKFL, (4) zda bylo jednoznačně potvrzeno tzv. hraní načerno, a (5) zda byl udělen trest v souladu s řády soutěže a zda je tento trest adekvátní.

K první otázce: DŘ v bodě 1C uvádí, že „pokud při provedené konfrontaci nebo jiným způsobem vyjde najevo, že klub nastoupil do zápasu s hráčem, který není uveden na soupisce nebo který je v disciplinárním trestu nebo který není z jiného důvodu oprávněn do zápasu nastoupit, je tento klub potrestán“. Arbitráž PKFL souhlasí s tím, že klíčovým dokumentem je Zápis o utkání, a stejně tak souhlasí s tím, že primárním

nástrojem pro ověření toho, zda nedochází k tzv. hraní načerno, je konfrontace, tedy kontrola totožnosti hráčů přímo na hřišti. Platí nicméně také to, že závažné disciplinární prohřešky mohou být řešeny i zpětně a mimo to, co je uvedeno v Zápise o utkání. Lze to uvést na příkladu DŘ 1D, podle nějž „pokud dojde k inzultaci rozhodčího nebo jinému závažnému disciplinárnímu provinění, které má podle pravidel vést k okamžitému ukončení zápasu, a rozhodčí nedodrží povinný postup dle pravidel, tj. zápas neukončí, je Rada povinná tento zápas zpětně zkontumovat“. Stejnou logiku uplatňuje i bod DŘ 1C: konfrontace má být řešena primárně přímo na hřišti, pokud se tak ale nestane, jedná se o natolik závažný disciplinární prohřešek, že jej lze řešit zpětně v disciplinárním řízení. Proto Soutěžní řád připouští, aby disciplinární řízení bylo zahájeno i tehdy, pokud hraní načerno vyjde najevo jiným způsobem než konfrontací. Zpravidla se jedná o situaci, kdy je tato skutečnost zjištěna při administrativní kontrole Zápisů o utkání, která v rámci disciplinárního řízení probíhá po každém kole. Disciplinární řád nicméně nijak blíže nerozvádí, co přesně lze, nebo nelze zahrnout pod „jiný způsob“, ani kdo může být iniciátorem tohoto „jiného způsobu“, ani to, v jaké situaci tento „jiný způsob“ může, nebo nemůže být uplatněn. Je-li hraní načerno prokázáno na základě videozáznamu, jedná se o jiný způsob důkazu než konfrontace, a jako takový je v obecné rovině videozáznam důkazem přijatelným.

K druhé otázce: SŘ v bodě 3 mimo jiné uvádí, že Rada PKFL jedná v případech závažných disciplinárních prohřešků dle Disciplinárního řádu, přičemž projednává případy na základě podnětu klubů, administrátora nebo svého vlastního. Hraní načerno je definováno v DŘ 1C, tedy spadá do disciplinární pravomoci Rady, přičemž podnět k zahájení disciplinárního řízení může přijít i ze strany klubů. Přestože tedy nebyla provedena konfrontace a v Zápise o utkání není žádná zmínka o podezření z hraní načerno, ustanovení SŘ nijak nevylučují možnost, aby soupeř na tuto skutečnost upozornil *ex post*, stejně jako SŘ nijak nevylučuje možnost, aby na základě takového podnětu Rada PKFL zahájila disciplinární řízení. Nelze vyloučit situaci, kdy při samotném zápase klub nemá podezření na to, že soupeř hraje načerno, proto ke konfrontaci nepřistoupí, a tuto skutečnost zjistí až později po podepsání Zápisu o utkání. Hraní načerno je objektivní skutečnost a není důvodu, proč by její šetření mělo být omezeno výhradně jen na dobu zápasu, viz také vysvětlení v předchozím odstavci, že DŘ výslovně připouští možnost šetření závažných disciplinárních prohřešků i zpětně. Na druhou stranu, SŘ možnost zpětného řešení disciplinárního prohřešku na základě podaného podnětu nevylučuje, ale ani výslovně nepřikazuje. V obecné rovině tedy lze konstatovat, že je na rozhodnutí Rady PKFL, jak vyhodnotí podnět ze strany klubu na zpětné prošetření hraní načerno a zda jej bude akceptovat a zahájí disciplinární řízení, nebo nikoliv. Následně platí, že je právem a současně do určité míry i povinností Rady PKFL obstarat si takové důkazy, aby mohla o daném podnětu zodpovědně a v souladu s řády rozhodnout. Důkazy si Rada PKFL může obstarat sama, vyžádat od aktérů zápasu, převzít od administrátora či využít důkazy zasláné klubem jako součást podnětu. Je pravdou, že dokumenty PKFL nijak neupravují postup, jak nakládat s důkazními materiály v disciplinárním řízení, ale takový metodický návod v principu ani není potřeba. PKFL na rozdíl od jiných soutěží vždy zastávala více neformální, flexibilní a otevřený přístup, který není svázaný striktními procesními postupy. Ty s největší pravděpodobností stejně hráči ani jednatele klubů neznají, a tak ve výsledku slouží jen k odmítání podnětů na základě formálních nedostatků. PKFL volí opačný přístup, kdy nechává klubům velmi široké pole pro zaslání podnětů směrem k jednotlivým orgánům soutěže a snaží se tyto podněty řešit na základě věcných, nikoliv formálních skutečností. Rozhodovací role je primárně na úrovni jednotlivých orgánů PKFL, přičemž nad administrativní pravomocí Administrátora PKFL a disciplinární pravomocí Rady PKFL leží kontrolní role Arbitráže PKFL. Dvoustupňové řízení zaručuje, že všechny případy a podněty jsou řádně prošetřeny a všechny dostupné informace jsou řádně zohledněny. Pokud tedy součástí podnětu týmu Inter Ganichi byl i videozáznam, je na vyhodnocení Rady PKFL, zda jej bude považovat za relevantní a věrohodný důkazní materiál, který by

měl být součástí disciplinárního řízení, nebo nikoliv. Z procesního hlediska tedy využití videozáznamu zasláného týmem Inter Ganichi není v rozporu s řády soutěže.

K třetí otázce: z hlediska posuzovaného případu je třeba konstatovat, že zasláný videozáznam není jediným důkazem, a není dokonce ani důkazem hlavním. Paradoxním závěrem odvolacího řízení je, že klíčovým důkazem je Zápis o utkání, na jehož stěžejní význam odvolání správně poukazuje. Na první pohled je totiž zjevné, že hráč Milan Šídlo je na soupisce týmu v Zápisě o utkání zaškrtnutý a přeškrtnutý. Jak již bylo uvedeno výše, po každém kole dochází ke kontrole všech nahraných scanů Zápisů o utkání, kdy se kontroluje řada aspektů, například zda je zápis podepsán kapitány a rozhodčím, zda obsahuje technické poznámky k zápasu, zda jsou správně zapsány udělené karty apod. Pokud je při kontrole zaznamenáno, že je v Zápisě o utkání škrtnuto, nutně to vyvolává otázku, z jakého důvodu ke škrtnutí v zápise došlo. Pokud se škrtnutí týká hráče, jenž byl v disciplinárním trestu, pak je to již vysloveně podezřelé a v podstatě automaticky to vede k šetření celé záležitosti. V posuzovaném případě došlo k tomu, že podnět týmu Inter Ganichi s videozáznamem byl zaslán dříve, než došlo ke kontrole všech zápisů daného kola, tedy disciplinární orgány již měly indicie, na co se mají zaměřit. Lze nicméně s vysokou mírou pravděpodobnosti tvrdit, že i kdyby nebyl zaslán podnět týmu Inter Ganichi a videozáznam, tak by při kontrole bylo odhaleno škrtnutí v zápise a došlo by k prošetření okolností tohoto zápasu. Rada PKFL následně konfrontovala rozhodčího zápasu, který přiznal, že potrestaný hráč skutečně do zápasu nastoupil, a dokonce že to byl přímo rozhodčí, kdo jej v Zápisě o utkání zpětně přeškrtnul. Tím celý disciplinární případ nabral zcela novou dimenzi, protože již nešlo jen o hraní načerno, ale o manipulaci se Zápisem o utkání, za což byl rozhodčí potrestán finanční pokutou a suspendováním pro poslední kolo podzimní části ligové soutěže a celý zimní turnaj (viz příslušný disciplinární zápis). Svědectví rozhodčího je tedy druhý klíčový důkaz, zatímco samotný videozáznam už v rámci disciplinárního řízení nehrál v podstatě žádnou zásadní roli.

Ke čtvrté otázce: vzhledem k vyjádření rozhodčího lze považovat hraní hráče v trestu za prokázané, ostatně ani samotné odvolání tuto skutečnost nijak nerozporuje.

K páté otázce: tresty za hraní hráče v trestu stanovuje DŘ v bodech 1C pro klub (kontumace zápasu a bodový trest ve výši jeden bod v případě prvního provinění) a 3P pro hráče (dodatečný trest ve výši počtu zápasů, do nichž neoprávněně nastoupil, zvýšeném o jeden). Tyto tresty jsou taxativně vymezené a Rada PKFL je musí uplatnit přesně tak, jak je uvádí DŘ. Stejně tak Arbitráž PKFL se u taxativně vymezených trestů zabývá výhradně věcnou otázkou (tedy zda se daný disciplinární prohřešek stal a zda Rada PKFL postupovala v souladu s řády soutěže), nikoliv výší trestu. Ve zcela výjimečných a odůvodněných případech je nicméně možné, aby Arbitráž PKFL v odvolacím řízení taxativně vymezené tresty změnila. V tomto případě je změna trestu požadována na základě údajného pochybení všech tří zúčastněných stran, k němuž nicméně s ohledem na analýzu prvních tří otázek nedošlo. Jediným, kdo skutečně pochybil, byl rozhodčí, a to ve prospěch týmu Modřanský svině, nikoliv v jeho neprospěch. Tým Inter Ganichi sice nepostupoval zcela optimálním způsobem, ale jeho postup není v rozporu s platnými řády. Rada PKFL v disciplinárním řízení postupovala zcela v souladu s platnými řády.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem proto Arbitráž PKFL

zamítá odvolání týmu Modřanský svině

a

potvrzuje disciplinární tresty udělené Radou PKFL za hraní hráče v trestu.

Hlasování Arbitráže PKFL 3 hlasy pro, 0 hlasů proti, 0 nehlasoval.